

[Nørgaard.]

til den højtærede Minister, om der ikke fra Ministeriets Side kunde blive givet Tilsagn om, at Staten i Tilfælde af, at der skulde indtræffe saa betydelige Vedligeholdelsesudgifter deroppe ved Havnen, vilde træde støttende til ved Afholdelsen af disse, saaledes at Sogneraadet ikke behøver at have Betænkelighed ved at bevilge og være med til at yde den Garanti, som fordres for Havnens Opretholdelse.

Endvidere har jeg en Henvendelse at rette til den højtærede Indenrigsminister angaaende Laan og Støtte til Boligbyggeri paa Landet. Det har jo vist sig, at de Midler, som i sin Tid blev bevilget til dette Formaal, ikke paa langt nær er blevet brugt. Der har jo været indgivet en hel Del Andragender, som er blevet forbigaaet. Var det ikke muligt, at der kunde tages lidt mere Hensyn til de Andragender, der fremkommer om Støtte til Boligbyggeri, naar Sogneraadet og andre gode Mænd kan anbefale, at der stilles Byggelaan til Raadighed? Oppe fra Mors er der indsendt en hel Del Henvendelser og Andragender om at faa Del i det Beløb, der er stillet til Raadighed, men de allerfleste af disse Andragender er blevet afvist. Loven kræver ganske vist, at vedkommende er Ejer af en vis Del af den Sum, der vil medgaa til Byggeforetagendet; men jeg synes, at en Del af de Andragender, som er indkommet, maatte kunne opfylde Betingelserne for at kunne bevilges. Det er jo ikke let for en Landarbejder at stille med en ret stor Formue for at kunne opnaa at faa Del i de Penge, der stilles til Raadighed gennem Loven om Støtte til det saakaldte Parcelboligbyggeri.

Dernæst har jeg et Par Bemærkninger at gøre til den ærede Ordfører for Det radikale Parti, det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen. Det ærede Medlem sluttede sin Tale med at fremhæve de Evner, som Regeringen havde haft til at fordele det økonomiske Tryk, som ogsaa har sat ind for vort Land. Det ærede Medlem mente, at Regeringen havde haft Evne til at fordele det ligeligt paa de Erhverv, som findes inden for vort Lands Grænser. Man kan jo nok sige, at Regeringen har haft Evne til at dele Byrderne; men det er dog vist urigtigt at sige, at den har haft Evne til at dele dem ligeligt. I hvert Fald beviser de Tal, som Statistikken fremkommer med, at det er i allerhøjeste Grad urigtigt. Naar man ser, hvordan Hovedstadens Indkomster har været i de sidste fire Aar sammenlignet med Landdistrikternes Indkomster, kan man straks se, at Hovedstaden har i alt

væsentligt beholdt samme Indkomst som før, hvorimod Landdistrikterne har haft en Indkomst, der var omkring 308 Millioner mindre end Indkomsten i 1927, som var 997 Millioner. Deraf vil man straks se, at Landdistrikterne har i væsentlig Grad baaret de økonomiske Byrder, som Verdenskrisen har kastet ind over vort Land. Man behøver overhovedet ikke at gaa til Statistikken, for dersom man færdes her i København og ser, hvordan Livet og Byggeriet udfolder sig herinde, kan man hurtigt se, at den Krise, som hærger Danmark, ikke føles nær i den Grad herinde, som den gør ude paa Landet.

Da Stormen i Fjor havde mishandlet mange Ejendomme oppe i Jylland, og de blev staaende uden Tag og ureparerede næsten hele Vinteren igennem, var dette ikke, fordi Beboerne deroppe ikke ønskede at faa Tag over Hovedet, men fordi de økonomisk var ude af Stand til at reparere deres Huse, og naar man saa ser, at herinde i København har man travlt med at nedbryde store monumentale Bygninger, saa maa man sige, at den økonomiske Byrde føles ikke saa stærkt her, og at det ikke er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen udtrykte sig, at Regeringen havde forstaaet at lægge sin Politik saadan, at de økonomiske Byrder blev fordelt ligeligt paa de forskellige Erhverv. Nej, dersom det ærede Medlem vil takke nogen, saa synes jeg i Grunden, han burde takke Oppositionen og navnlig Venstre, fordi den har forstaaet at slæbe Regeringen med til at gennemføre Foranstaltninger, saa at der ikke kom et almindeligt økonomisk Sammenbrud i Landdistrikterne, for det er Sandheden, at havde Regeringspartierne været villige til at gaa med i større Udstrækning, havde de økonomiske Vilkaar set anderledes ud Landdistrikterne og Byerhvervene imellem. Vi har med Velvilje været med til at yde Støtte mod Arbejdsløsheden baade direkte og indirekte i Form af Igangsættelse af Arbejde, i Form af Uddeling af Margarinekort og Kød kort og i Form af direkte Understøttelse, og det er alt sammen blevet betalt paa et Bræt, kan man vist godt sige. Men den Støtte, Landbruget har skullet modtage gennem de forskellige Kasser, har Regeringen søgt at holde tilbage længst muligt. Det gælder saaledes Smørkontingenteringsfonden og ikke mindst Kornkassens Millioner. Man kan ikke komme ud paa Landet, uden at de mindre Landbrugere stadig væk spørger, hvornaar skal vi have de Midler, I lovede os gennem denne Kornafgift, hvorsnart skal de udbetales? Det er et Spørgsmaal,